

Sborový dopis

Českokobratrského evangelického sboru v Telecím

Přišli na místo zvané Getsemane. Ježíš řekl svým učedníkům: „Počkejte tu, než se pomodlím.“ Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost. A řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“

Poodešel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho, je-li možné, minula tato hodina. Řekl: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.“

Přišel k učedníkům a zastihl je ve spánku. Řekl Petrovi: „Šimone, ty spíš? Nedokázal jsi jedinou hodinu bdít?“ Znovu odešel a modlil se stejnými slovy. A když se vrátil, opět je zastihl spící; oči se jim zavíraly a nevěděli, co by mu odpověděli. Přišel potřetí a řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? Už dost! Přišla hodina, hle, Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. Vstaňte, pojďte! Hle, přiblížil se ten, který mě zrajuje.“

/Evangelium podle Marka, čtrnáctá kapitola/

Tak jsme při před-křestní přípravě narazili na tenhle oddíl. O spících učednících. A ptal jsem se, proč že ti tři usnuli, proč že máme v Bibli vlastně zmíněn spánek tří učedníků. A dostalo se mi velice trefné odpovědi. „Inu, protože byli unavení“. Měli toho zkrátka dost. Byli utahaní. Najedli se, napili při *Pesachové večeři*, připomínce největšího židovského svátku. Ta večeře se slavila a slaví. Už bezmála 3 500 roků se mezi židy slaví jako připomínka večera, kdy Izraelci pekli nekvašené chleby, kdy zabili a jedli beránka, kdy svoje dveře potřeli beránkovou krví, aby Egypt trestající anděl poznal, koho ušetřit.

Ta velikonoční večeře připomíná slavné vysvobození židů z Egypta, ze země smrti a otroctví. Ta večeře se slavila i onen čtvrtek, Ježíš lámal nekvašený chléb a podával kalich

vína. A při Pesachové večeři se podávají kalichy tři. To není žádné ucucávání. Tři kalichy vína. Učedníci jsou značně unavení. Blaženě se rozvalují na svých dekách, oči se jim mhouří.... „Á, byla to prima večeře“, myslí si. Trochu jim zkazil radost ten incident s Jidášem, Ježíš se s ním dost ošklivě nepohodl a Jidáš odešel od stolu... „Ale, to se snad spraví, však se zase udobří“, myslí si možná Petr, Jakub a Jan a vzpomínají na příjemně strávené chvíle u společného stolu. Pravda, Ježíš mluvil cosi o sobě, svém těle a své krvi, které se za nás vylévá, ale tomu tehdy tak úplně nikdo nerozuměl. I když. Znělo to skoro, jakoby snad měli Jeho krvi, tedy Ježíšovou a nikoli beránkovou, potřít veřeje svých dveří. „Brr. Už je tu zase ta nepříjemná připomínka, že se něco děje, že svět kolem není přátelsky nakloněn Kristu, našemu Pánu.“ Petr podvědomě a pro jistotu kontroluje svůj meč. Pomalu usíná, ruku na jeho rukojeti, ukolébán pocitem bezpečí.

Proč je v Bibli příběh tří usínajících učedníků? Všimněme si, jsou tři. Ti nejméně z nejméně. Ti, kteří Ježíši rozumí nejlépe. Ti, kteří by za něj položili život - nebo si to aspoň myslí. Jsou tři. Tolik lidí tvoří církve onoho večera v zahradě Getsemanské. Ne nadarmo říká na jiném místě Ježíš, že kde se dva neb tři sejdou ve jménu Kristově, bude on uprostřed nich. Ti tři se sešli... aby usnuli.

Církev usíná. Církev je unavena. Církev spí. Církev chrápe. Snad netuší, jakou smrtelnou úzkostí je zasažen Bůh sám, jak se podvědomě brání lidskému zlu, které se pomalu blíží. Jidáš. Vojáci. Pochodně. Poprvé v dějinách zajme člověk Boha. Bude jej pyšně soudit. Zbičuje ho. Ukřížuje. Celý příběh k tomu neodvratně směřuje. Celá doba postu nás k tomu směřuje. To to ti tři spáči nevidí? To nevidí úzkost na Kristově tváři? To nevidíme úzkost na tváři toho, který nás miluje? **Kolik úzkosti on už viděl na tvářích našich?** Kolik slzí utěšoval, kolik lidské úzkosti konejšil. Vždy připraven, vždy bdělý a nablízku. A jednou, tentokrát, máme i my pomoci jemu, podepřít jej, nezapřít, nezradit, neopominout. Kde jsme? Jak to, že spíme?

Proto je ten příběh v Bibli. Aby nás varoval, aby nás upomínal na dobu postu, na dobu pomalé, ale jisté Boží cesty ke golgotskému kříži. Abychom přestali spát. Abychom byli s ním. Jak můžeme teď, v tuto dobu říkat: Promiň, hrozně moc se omlouvám, strašně moc mě to mrzí, ale chce se mi spát. Nemám čas. Musím být jinde. S někým jiným.

Ten spánek tří učedníků, ten spánek Kristovy církve není v Bibli proto, abychom si řekli: „Jó, když to nezvládl Petr, Jakub a Jan, tak to jsme z obliga! Takoví mistři selhali! Copak teprve my... „ My však oproti nim známe celý příběh, víme, co bude následovat. Ten příběh je pro naše varování, a ne pro naše výmluvy. Ten příběh o spánku církve je v Bibli snad právě pro Kristova slova, která spánek razantně ukončují. „Už dost. Ještě spíte a odpočíváte? Už dost!“, volá Ježíš. „Teď nemůžete spát! Vstaňte, pojdme. Přichází ti, kteří mě zrazují. Vy to však nedělejte. Buďte se mnou. Bděte se mnou. Alespoň teď. Věřím vám!“

Několik otázek:

Přátelé v Kristu, letošní rok je rokem, ve kterém by měla v našem sboru proběhnout konfirmace několika mladých lidí. Dále je letošní rok prvním rokem bez jakýchkoli finančních úlev pro náš sbor. Dovolím si proto o konfirmaci, církevní příslušnosti a financování říci pár slov. V rámci stručnosti si dovolím zvolit formu otázek a odpovědí.

Konfirmace

Co je to konfirmace?

Křtem se stává pokřtěný člověk členem církve. Pro křest je nutné vyznání víry a při křtu dětí jde vlastně o vyznání víry rodičů a kmotrů. Dítě se však později (obvykle na prahu dospělosti) může ke svému křtu přihlásit a víru vyznat samo - jeho vyznání se říká konfirmace.

Je konfirmace podmínkou členství v církvi?

Není, resp. členství v církvi je dáno křtem. Konfirmace na něm nic nemění.

Co když ke konfirmaci nedojde?

I to se stává. Ke konfirmaci by měl konfirmovaný přistoupit s vědomím, že ví, co vyznává, tedy jakou víru potvrzuje. Ke konfirmaci pak lze přistoupit v jakémkoli věku. Neměla by však být důsledkem tlaku rodičů, prarodičů nebo ze zvyku. Jde přece o vyznání víry.

Může být nepokřtěný konfirmován?

Nemůže, křest je logicky podmínkou konfirmace. Jde-li o dospělého, byla by konfirmace navíc zbytečnou, neboť při křtu již dotyčný sám vyznává svoji víru.

Účast ve sboru

Co to znamená „účastnit se sborového života“?

Široký záběr aktivit a příležitostí obohatit svůj život či rozšířit své (nejen) duchovní obzory – to je nabídka Vašeho evangelického sboru. Zahrnuje např. přednášky, koncerty, filmový klub a samozřejmě pravidelné bohoslužby. Většinu „evangeliků“ jsem však ve sboru během tří let vůbec nepotkal. Na bohoslužby tak nepřišli ani rodiče dětí, kteří nechali své děti pokřtít. Při křtu vyznávali svou víru a příslušnost do Kristovy církve. Kde tedy jsou?

Účast je tedy „chození“ na bohoslužby?

Může být někdo rybář a přitom nejit ani jednou v roce na ryby? Může být někdo křesťan a nezúčastnit se alespoň jednou v roce bohoslužby? Ano, účastí se myslí především návštěva bohoslužeb.

Co když se tedy neúčastním? Přestávám být členem sboru (církve)?

Ne, členem sboru (a tedy i církve) přestanete být pouze vlastním písemným vystoupením nebo vyloučením na základě rozhodnutí staršovstva a nadřízených orgánů. Neúčastí na sborovém životě však ztrácíte hlasovací právo pro hlasování v našem sboru (např. volba faráře, schvalování rozpočtu atd.).

Proč by měla být účast tak důležitá? A může existovat sbor bez bohoslužeb?

Kristus říká, že církev je tam, kde se lidé sejdou v jeho jménu (nikoli tam, kde zůstanou v jeho jménu doma). Ne, církev bez bohoslužeb nemůže existovat. A bohoslužby v naší církvi nemohou být bez lidí.

Jaké mám jako člen sboru povinnosti?

Svým chováním a životem neznevažovat křesťanství, do kterého jste byl na základě vyznání víry pokřtěn. Přispívat na provoz sboru.

Finance

Jakou částku potřebuje náš sbor letos nashromáždit, aby nezanikl?

Jenom povinné odvody na ústředí církve činí letos 85 000,- Kč, to ovšem nemluvíme o nákladech na provoz sboru (energie, opravy, cestovné atd.) Stále navíc splácíme půjčky (byť se jejich výše neustále snižuje). Rozpočet na rok 2011 proto schválilo sborové shromáždění ve výši 212 000,- Kč.

Čím by měla být dána výše saláru?

Jednak vědomím, že v současnosti odvádí sbor jen na povinných odvodech cca 500,- Kč na osobu. Dále tím, že např. neúčast na bohoslužbách je také neúčastí na společných sbírkách po bohoslužbách. Odrazit by se to mohlo tedy právě ve výši saláru.

Jak zvládnout platit dostatečný salár v době, kdy léky a vše je drahé a „ruku natahuje“ kde kdo?

Dobrou volbou je pravidelné zasilání menší částky, která pak v rámci roku tvoří částku velkou. Nebo přispět více než jednou v roce. Vaše církev přece není „kde kdo“. Je církví Boha trojjediného; před ním jste do církve svým vyznáním vstoupili.

Proč nás nesponzorují nějaké firmy?

Sbor je umístěn ve třech malých vesnicích bez větších podniků a s malými obecními rozpočty. Přesto bych rád neexistenci sponzoringu změnil. Ale např. oslovená firma v Poličce nám žádný dar neposkytla, ač sami jsme její pravidelní zákazníci. Tento smutný příklad ukazuje, že spolehnout se budeme muset i nadále především sami na sebe.

farář Lukáš Pešout

Zveme vás na shromáždění o Velikonocích 2011:

24. 4. neděle 14:00 Velikonoční koncert v Telecím

24.4. Neděle Zmrtvýchvstání 14:00 Krátké bohoslužby s vysluhováním svatě Večeře Páně a koncertem pěveckého sboru v Telecím v kostele.

21. 4. čtvrtek 19.00 - Velikonoční stolování na faře v Telecím- četba Pašijí, zpívání, poslech muziky, Večeře Páně, společné jídlo. Milé posezení v předvečer Velkého pátku v den Kristovy poslední večeře s učedníky.

22. 4. pátek 15.00 - Bohoslužby na den ukřižování v sále na faře v Pusté Rybné

22. 4. pátek 18.00 - Bohoslužby na den ukřižování v sále na faře v Telecím

23. 4. sobota 19:00 večer Spaní na faře-akce pro děti! Zůstat mohou i celé nedělní dopoledne v Telecím, kdy je připraven program zakončený koncertem.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Telecím, Telecí 129, 569 94

Tel.: 468-000-581; 604-173-781; e-mail: teleci@evangnet.cz;

Číslo bankovního účtu: 191232655/0300 Sledujte aktuality na našich webových stránkách:

www.teleci.evangnet.cz